

Arrest

nr. 129 322 van 15 september 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 15 mei 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 28 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Russische nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 6 februari 1962.

Luidens de bestreden beslissing zou de verzoekende partij op 31 oktober 2013 een aanvraag hebben ingediend voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Op 28 april 2014 wordt aan de verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit zijn de bestreden beslissingen, waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 31.10.2013 werd ingediend door:

Naam: K. (...)

Voorna(a)m(en): C. (...)

Nationaliteit: Russische

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: Dubaourt

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene bewijst niet dat hij het kind komt begeleiden of zich bij hem voegen.

Als enig bewijs van affectieve band legt betrokkene een verklaring voor van de moeder en het kind voor, dat hij ze regelmatig bezoekt. Dit wordt niet gestaafd aan de hand van andere bewijzen en kan niet aan de realiteit getoetst worden.

Het huurcontract van betrokkene is geen bewijs dat er een band is met zijn kind.

Nergens worden er bewijzen van een financiële band met het kind voorgelegd.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af."

2. Over de rechtspleging

Waar de verzoekende partij in het beschikkend gedeelte van haar verzoekschrift vraagt de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen en de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partij te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij voert in haar eerste middel onder meer de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

Zij betoogt onder meer als volgt:

"(...)

casu stelt verwerende partij ten onrechte dat verzoeker niet zou voldoen aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Verzoeker heeft immers duidelijk zijn Belgisch minderjarige zoon vervoegd

Verwerende partij houdt voor dat verzoeker niet bewijst dat hij het kind komt begeleiden of zich bij hem komt voegen.

Nochtans blijkt uit de stukken in het administratief dossier dat verzoeker zich heeft gevestigd op het adres te (...) (zie onder meer huurcontract en woonstcontrole door politie) én blijkt ook uit de elektronisch beschikbare gegevens op de identiteitskaart van de minderjarige zoon (zie afdruk op 08.01.2014 – stuk 3, en derhalve beschikbaar op het ogenblik van de bestreden beslissing) dat de Belgische zoon op hetzelfde adres als verzoeker woont.

Aldus voldoet verzoeker aan de voorwaarden van artikel 40ter Vw.:

Art. 40ter.[1 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft : - de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; - de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument. en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

(...)

Verzoeker diende enkel zijn identiteit aan te tonen en dat hij zich bij zijn minderjarige zoon vervoegde. Er zijn geen andere voorwaarden voorzien aangaande een gezinshereniging met een Belgische minderjarige zoon. Verzoeker was dan ook niet verplicht om een financiële band met zijn kind aan te tonen, zoals verwerende partij ten onrechte in de bestreden beslissing insinueert. Het bewijs van de feitelijke gezinscel met de minderjarige Belgische zoon volstaat. Door deze feitelijke gezinscel dient de affectieve en/of financiële band tussen vader en zoon te worden vermoed.

*Verzoeker heeft het bewijs van de feitelijke gezinscel geleverd aan de hand van het huurcontract en de woonstcontrole, zodat hij niet begrijpt waarom de aanvraag alsnog kon worden geweigerd.
(...)"*

3.2. De verwerende partij antwoordt met betrekking tot het eerste middel het volgende in haar nota met opmerkingen:

"Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Hij stelt dat voormelde bepalingen werden geschonden doordat verwerende partij ten onrechte stelt dat verzoeker niet zou voldoen aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de Raad bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen". (R.v.V., 29 maart 2012, nr. 78.303; R.v.V., 30 juni 2011, nr. 64.262)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St., 14 februari 2006, nr. 154.954; R.v.St., 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat verwerende partij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. (R.v.V., 24 januari 2011, nr. 54.807)

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn aanvraag een verklaring van de moeder van het minderjarig kind en het minderjarig kind zelf heeft voorgelegd, waaruit blijkt dat zij stellen dat verzoeker hen regelmatig bezoekt.

Verwerende partij stelt vast dat verzoeker dit niet betwist in zijn verzoekschrift.

Verzoeker zou niet ernstig kunnen betwisten dat die verklaringen enerzijds en het huurcontract anderzijds wijzen op het bestaan van een tegenstrijdigheid.

Verzoeker toont met zijn betoog dan ook niet aan dat het kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is van verwerende partij om op basis van de voorgelegde stukken, zijnde de verklaringen waarin gesteld wordt dat verzoeker zijn kind regelmatig bezoekt enerzijds en het huurcontract anderzijds, te oordelen dat er geen affectieve band wordt aangetoond en bijgevolg niet wordt aangetoond dat voldaan is aan de vereiste dat de ouder de minderjarige Belg begeleidt of zich bij hem voegt.

Waar verzoeker kritiek uit op het feit dat in de bestreden beslissing wordt gesproken over een financiële band, merkt verwerende partij op dat verzoeker geen afbreuk doet aan de overwegingen uit de bestreden beslissing omtrent de verklaringen en het huurcontract die het determinerend emotioneel vormen en de bestreden beslissing voldoende schragen.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoeker met zijn betoog niet aantoont met welke feiten en elementen die verwerende partij kende op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen zij geen rekening heeft gehouden, noch dat zij die niet correct zou hebben beoordeeld.

Hij toont evenmin aan dat er een kennelijke wanverhouding zou bestaan tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van die beslissing.

Het eerste middel is ongegrond."

3.3. Bij de beoordeling van de hierboven beschreven onderdelen van het middel acht de Raad het in casu noodzakelijk te beschikken over de ingediende aanvraag en desgevallend haar toebehoren om te weten welke documenten wanneer zijn overgemaakt aan de verwerende partij opdat de reden van de beslissing kan worden nagegaan en om na te kunnen gaan of de verwerende partij met alle aangevoerde argumenten rekening heeft gehouden, te meer in de motivering van de bestreden beslissing wordt gesteld dat een verklaring van de moeder en het kind en een huurcontract worden voorgelegd.

De Raad dient te beschikken over het volledige administratief dossier, met inbegrip van de aanvraag en haar eventuele aanvullingen, teneinde te kunnen nagaan of de bestreden beslissing op kennelijk redelijke wijze heeft gesteld dat niet wordt aangetoond dat de verzoekende partij het kind komt vervoegen of begeleiden. Deze stukken ontbreken evenwel in het aan de Raad overgemaakte administratief dossier. Bijgevolg kan noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier afgeleid worden waarop de oordeelsvorming van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding is gegrond. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste

conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 28 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN